

Artikel ingezonden naar NRC Handelsblad; januari 2012; niet geplaatst

De “Raad voor de Wadden” kent aan het kustgebied van de Waddenzee werelderfgoedwaardige waarden toe; de vorige Rijksadviseur Landschap noemde de zeekleipolders daar het meest bijzondere landschap van Nederland. Dat het ook op internationale schaal bijzonder is, wordt bevestigd door de vele buitenlandse bezoekers die wij er rondleidden. Dit landschap vertegenwoordigt tenslotte iets dat in Nederland schaars geworden is: rust, ruimte, authenticiteit en eigenheid.

De Minister van ELI overweegt dat alles nu met één pennenstreek te vernielen door toestemming te geven er windturbineparken te bouwen. (NRC, 29 december.) Die turbines krijgen een ashoogte van 200 meter. Kan het ook anders? Natuurlijk: op zee, ook al lijkt dat duurder.

De notitie “Investeren in het Nederlandse landschap” doet verslag van een onderzoek naar de kosten en baten van het landschap. Die notitie werd in 2007 uitgebracht onder verantwoordelijkheid van een ambtsvoorganger en partijgenoot van deze Minister. De conclusie luidde dat behoud en versterking van landschappelijke kwaliteit een batig saldo oplevert van €18 miljard. Er in investeren mag wel wat kosten.

In die notitie worden ook de waarden benoemd waar bevolking en beleidsmakers aan hechten in het landschap: authenticiteit, gaafheid, historisch gegroeide kwaliteit en openheid. Het zijn de trefwoorden die bij uitstek van toepassing zijn op de zeekleigebieden van Groningen. Plaatsing van nog meer windturbines zal het waardevolle karakter ervan onherstelbaar beschadigen. Bij een afweging van de kosten van energieopwekking op zee en op land dient deze externe kostenpost meegewogen te worden. Alleen zo wordt niet alles van waarde weerloos.

D.A.V.E. Ader, Stichting Landschap Oldambt, Usquert

Attie F. Bos, Stichting Marnelandschap, Houwerzijl

M. Bügel, Stichting Natuur en Landschap Eemsmond e.o., Oldenzijl